
Bhramaragita from Shrimadbhagavatam

श्रीमद्भागवतान्तर्गतम् भ्रमरगीतम्

Document Information

Text title : shrimadbhAgavatAntargataM bhramaragIta

File name : bhramaragIta.itx

Category : gItam, giitaa, vyAsa

Location : doc_giitaa

Author : maharShi vyAsa

Description-comments : Bhagavatam skanda 10 adhyAya 47

Latest update : November 10, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीमद्भागवतान्तर्गतम् भ्रमरगीतम्

श्रीशुक उवाच ।

तं वीक्ष्य कृषानुचरं व्रजस्त्रियः
प्रलम्बबाहुं नवकञ्जलोचनम् ।
पीताम्बरं पुष्करमालिनं लसन्
मुभारविन्दं परिमृष्टकुण्डलम् ॥ १०.४७.१ ॥

सुविस्मिताः कोऽयमपीव्यदर्शनः
कुतश्च कस्याय्युतवेषभूषणः ।
एति स्म सर्वाः परिवद्रुरुत्सुकास्
तमुत्तमःश्लोकपदाम्बुजाश्रयम् ॥ १०.४७.२ ॥

तं प्रश्रयेण्णावनताः सुसत्कृतं
सग्रीडडासेक्ष्णसूनृतादिभिः ।
रडस्थपृच्छन्नपविष्टमासने
विज्ञाय सन्देशदरं रमापतेः ॥ १०.४७.३ ॥

जानीमस्त्वां यद्गुपतेः पार्श्वं समुपागतम् ।
भर्त्रेण प्रेषितः पित्रोर्भवान्प्रिययितीर्षया ॥ १०.४७.४ ॥
अन्यथा गोव्रजे तस्य स्मरणीयं न यक्ष्मणे ।
स्नेहानुबन्धो बन्धूनां मुनेरपि सुदुस्त्यजः ॥ १०.४७.५ ॥
अन्येष्वर्थकृता मैत्री यावदर्थविडम्बनम् ।
पुम्भिः स्त्रीषु कृता यद्भक्तुमनःस्विव षट्पदैः ॥ १०.४७.६ ॥

निःस्वं त्यजन्ति गण्डिका अकल्पं नृपतिं प्रजाः ।
अधीतविद्या आचार्यमृत्विजो दत्तदक्षिणम् ॥ १०.४७.७ ॥

भगा वीतकृवं वृक्षं भुक्त्वा यातिथयो गृहम् ।
दग्धं मुगास्तथारण्यं जारा भुक्त्वा रतां स्त्रियम् ॥ १०.४७.८ ॥

षति गोप्यो ङि गोविन्दे गतवाक्कायमानसाः ।
 कृषणदूते समायाते उद्धवे त्यक्तलौकिकाः ॥ १०.४७.८ ॥
 गायन्त्यः प्रीयकर्माणि रुदन्त्यश्च गतद्वियः ।
 तस्य संस्मृत्य संस्मृत्य यानि कैशोरभाव्ययोः ॥ १०.४७.१० ॥
 काचिन्मधुकरं दृष्ट्वा ध्यायन्ती कृषणसङ्गमम् ।
 प्रियप्रस्थापितं दूतं कल्पयित्वेदमब्रवीत् ॥ १०.४७.११ ॥

गोप्युवाच ।

मधुप कितवबन्धो मा स्पृशद्द्विं सपत्न्याः
 कुयविलुलितमालाकुङ्कुमश्मश्रुभिर्नः ।
 वलतु मधुपतिस्तन्मानिनीनां प्रसादं
 यद्दुसदसि विडम्भ्यं यस्य दूतस्त्वमीदृक् ॥ १०.४७.१२ ॥
 सकृदधरसुधां स्वां भोङ्गिनीं पाययित्वा
 सुमनस एव सद्यस्तत्यजेऽस्मान्भवाद्दृक् ।
 परियरति कथं तत्पादपत्रं नु पत्रा
 ङ्यपि अत लृतयेता ङ्युत्तमःश्लोकशल्पैः ॥ १०.४७.१३ ॥
 किमिड अडु षड्दुग्ने गायसि त्वं यदूनां
 अधिपतिमगृहाणामग्रतो नः पुराणम् ।
 विजयसम्पत्नीनां गीयतां तत्रसङ्गः
 क्षपितकुयरुजस्ते कल्पयन्तीष्टमिष्टाः ॥ १०.४७.१४ ॥
 द्विवि भुवि य रसायां काः स्त्रियस्तदुरापाः
 कपटरुयिरडासभ्रुविजृम्भस्य याः स्युः ।
 यरणरज उपास्ते यस्य भूतिर्वयं का
 अपि य कृपापक्षे ङ्युत्तमःश्लोकशल्फः ॥ १०.४७.१५ ॥
 विसृज शिरसि पादं वेदभ्यलं यातुकारैर्
 अनुनयविदुषस्तेऽभ्येत्य दौत्यैर्मुकुन्दात् ।
 स्वकृत एड विषृष्टापत्यपत्यन्यलोका
 व्यसृजदकृतयेताः किं नु सन्धेयमस्मिन् ॥ १०.४७.१६ ॥
 मृगयुरिव कपीन्द्रं विव्यधे लुब्धधर्मा

स्त्रियमकृत विरुपां स्त्रीजितः कामयानाम् ।
 बलिमपि बलिमत्त्वावेष्टयद्द्व्याङ्गवधस्
 तदलमसितसभ्यैर्दृस्त्यजस्तत्कार्यः ॥ १०.४७.१७ ॥

यदनुयरितलीलाकर्षापीयूषविप्रुट्
 सकृददनविधूतद्वन्द्वधर्मा विनष्टाः ।
 सपदि गृहकुटुम्बं दीनमुत्सृज्य दीना
 भडव षड विडङ्गा भिक्षुययां चरन्ति ॥ १०.४७.१८ ॥

वयमृतमिव जिह्मव्याडृतं श्रद्धानाः
 कुलिकरुतमिवाज्ञाः कृष्णवधो हरिण्यः ।
 ददृशुरसकृदेतत्तत्रभस्पर्शतीव्र
 स्मरुज उपमन्त्रिन्भाण्यतामन्यवार्ता ॥ १०.४७.१९ ॥

प्रियसभ पुनरागाः प्रेयसा प्रेषितः किं
 वश्य किमनुरुन्धे माननीयोऽसि मेऽङ्ग ।
 नयसि कथमिडास्मान्दुस्त्यजद्वन्द्वपार्श्वं
 सततमुरसि सौम्य श्रीर्वधूः साकमास्ते ॥ १०.४७.२० ॥

अपि अत मधुपुर्यामार्थपुत्रोऽधुनास्ते
 स्मरति स पितृगोलासौम्य बन्धूंश्च गोपान् ।
 क्वचिदपि स कथा नः किङ्करीणां गृणीते
 भुजमगुरुसुगन्धं मूर्ध्निधास्यलुटा नु ॥ १०.४७.२१ ॥

श्रीशुक उवाच ।
 अथोद्धवो निशम्यैवं कृष्णदर्शनलालसाः ।
 सान्त्वयन्प्रियसन्देशैर्गोपीरिदमभाषत ॥ १०.४७.२२ ॥

श्रीउद्धव उवाच ।
 अहो यूयं स्म पूर्णार्थां भवत्यो लोकपूजिताः ।
 वासुदेवे भगवति यासामित्यर्पितं मनः ॥ १०.४७.२३ ॥

दानप्रततपोहोम जपस्वाध्यायसंयमैः ।
 श्रेयोभिर्विविधैश्चान्यैः कृष्णे भक्तिर्हि साध्यते ॥ १०.४७.२४ ॥

भगवत्युत्तमःश्लोके भवतीभिरनुत्तमा ।

भक्तिः प्रवर्तिता दृष्टया मुनीनामपि दुर्लभा ॥ १०.४७.२५ ॥

दृष्टया पुत्रान्पतीन्हेडास्वजनान्भवनानि च ।

छित्वावृणीत यूयं यत्कृष्णाभ्यं पुरुषं परम् ॥ १०.४७.२६ ॥

सर्वात्मभावोऽधिकृतो भवतीनामधोक्षजे ।

विरछेण मडाभागा मडाभेऽनुग्रहः कृतः ॥ १०.४७.२७ ॥

श्रूयतां प्रियसन्देशो भवतीनां सुभावलः ।

यमाद्यायागतो भद्रा अहं भर्तू रडस्करः ॥ १०.४७.२८ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

भवतीनां वियोगो मे न छि सर्वात्मना क्वचित् ।

यथा भूतानि भूतेषु भं वाय्वग्निर्जलं मही ।

तथाहं च मनःप्राण भूतेन्द्रियगुणाश्रयः ॥ १०.४७.२९ ॥

आत्मन्येवात्मनात्मानं सृजे ह्यन्यनुपालये ।

आत्ममायानुभावेन भूतेन्द्रियगुणात्मना ॥ १०.४७.३० ॥

आत्मा ज्ञानमयः शुद्धो व्यतिरिक्तोऽगुणावयः ।

सुषुप्तिस्वप्नजगद्भिर्मायावृत्तिभिरीयते ॥ १०.४७.३१ ॥

येनेन्द्रियार्थान्ध्यायेत मृषा स्वप्नवद्वृत्तितः ।

तन्निरुन्ध्याद्विन्द्रियाणि विनिद्रः प्रत्यपद्यत ॥ १०.४७.३२ ॥

अेतदन्तः समाग्रायो योगः साङ्ख्यं मनीषिणाम् ।

त्यागस्तपो धमः सत्यं समुद्रान्ता षवापगाः ॥ १०.४७.३३ ॥

यत्त्वहं भवतीनां वै हूरे वर्ते प्रियो दृशाम् ।

मनसः सन्निकर्षार्थं मदनुध्यानकाम्यया ॥ १०.४७.३४ ॥

यथा हूरयरे प्रेष्ठे मन आविश्य वर्तते ।

स्त्रीणां च न तथा येतः सन्निकृष्टेऽक्षिगोचरे ॥ १०.४७.३५ ॥

मय्यावेश्य मनः कृत्स्नं विमुक्ताशेषवृत्ति यत् ।

अनुस्मरन्त्यो मां नित्यमचिरान्मामुपैष्यथ ॥ १०.४७.३६ ॥

या मया कीडता रात्र्यां वनेऽस्मिन्प्रज आस्थिताः ।

अलब्धरासाः कल्याण्यो मापुर्मद्वीर्ययिन्तया ॥ १०.४७.३७ ॥

श्रीशुक उवाच ।

अवे प्रियतमाद्विष्टमाकर्ण्य प्रजयोषितः ।
 ता उच्युस्तुभ्यं प्रीतास्तत्सन्देशागतस्मृतीः ॥ १०.४७.३८ ॥
 गोप्य उच्युः ।
 द्विष्टयाहितो भवतः कंसो यदूनां सानुगोऽघकृत् ।
 द्विष्टयासैर्वब्धसर्वाथैः कुशल्यास्तेऽव्युतोऽधुना ॥ १०.४७.३९ ॥
 कश्चिद्गदाग्रजः सौम्य करोति पुरयोषिताम् ।
 प्रीतिं नः स्निग्धसप्रीड लासोदारैक्षणाथितः ॥ १०.४७.४० ॥
 कथं रतिविशेषज्ञः प्रियश्च पुरयोषिताम् ।
 नानुबध्येत तद्गाक्यैर्विभ्रमैश्चानुभाजितः ॥ १०.४७.४१ ॥
 अपि स्मरति नः साधो गोविन्दः प्रस्तुते क्वचित् ।
 गोष्ठिमध्ये पुरस्त्रीणाभ्याम्याः स्वैरकथान्तरे ॥ १०.४७.४२ ॥
 ताः किं निशाः स्मरति यासु तदा प्रियाभिर्
 वृन्दावने कुमुदकुन्दशशाङ्कुरभ्ये ।
 रेमे क्वाण्य्यरणनूपुररासगोष्ठयाम्
 अस्माभिरीडितमनोज्ञकथः कदाचित् ॥ १०.४७.४३ ॥
 अध्येष्यतीह दाशार्हस्तमाः स्वकृतया शुभ्या ।
 सञ्जवयन्नु नो गात्रैर्यथेन्द्रो वनमम्भुदैः ॥ १०.४७.४४ ॥
 कस्मात्कृष्ण एषायाति प्राप्तराज्यो भवतिः ।
 नरेन्द्रकन्या उद्गाह्य प्रीतः सर्वसुहृद्भूतः ॥ १०.४७.४५ ॥
 किमस्माभिर्वनौडोभिरन्याभिर्वा भडात्मनः ।
 श्रीपतेराप्तकामस्य किंयेतार्थः कृतात्मनः ॥ १०.४७.४६ ॥
 परं सौम्यं हि नैराशयं स्वैरिषय्याल पिङ्गवा ।
 तज्जानतीनां नः कृष्णे तथाप्याशा दुरत्यया ॥ १०.४७.४७ ॥
 क उत्सहेत सन्त्यक्तुमुत्तमःश्लोकसंविदम् ।
 अनिच्छतोऽपि यस्य श्रीरङ्गान्न व्यवते क्वचित् ॥ १०.४७.४८ ॥
 सखिच्छैलवनोद्देशा गावो वेणुरवा एमे ।
 सङ्घर्षासलायेन कृष्णेनाथरिताः प्रभो ॥ १०.४७.४९ ॥
 पुनः पुनः स्मारयन्ति नन्दगोपसुतं भवत ।

श्रीनिकेतैस्तत्पदकैर्विस्मर्तुं नैव शक्नुमः ॥ १०.४७.५० ॥

गत्या ललितयोदार ङासलीलावलोकनैः ।

माध्व्या गिरा हृतधियः कथं तं विस्मराम हे ॥ १०.४७.५१ ॥

हे नाथ हे रमानाथ प्रजनाथार्तिनाशन ।

मग्नमुद्धर गोविन्द गोकुलं वृञ्जिनार्णवात् ॥ १०.४७.५२ ॥

श्रीशुक उवाच ।

ततस्ताः कृष्णसन्देशैर्व्यपेतविरड्ज्वराः ।

उद्धवं पूजयां यद्गुणैर्वात्मानमधोक्षजम् ॥ १०.४७.५३ ॥

उवास कतिचिन्मासा-गोपीनां विन्दु-शुभः ।

कृष्णलीलाकथां गायन्नमयामास गोकुलम् ॥ १०.४७.५४ ॥

यावन्त्यडानि नन्दस्य प्रजेऽवात्सीत्स उद्धवः ।

प्रजौकसां क्षणप्रायाण्यास-कृष्णस्य वार्तया ॥ १०.४७.५५ ॥

सरिद्धनगिरिद्रोणीर्वीक्षन्कुसुमितान्दुमान् ।

कृष्णं संस्मारयन्नेमे हरिदासो प्रजौकसाम् ॥ १०.४७.५६ ॥

दृष्ट्वैवमादि गोपीनां कृष्णावेशात्मविकल्पम् ।

उद्धवः परमप्रीतस्ता नमस्यन्निदं जगौ ॥ १०.४७.५७ ॥

श्रेताः परं तनुभृतो भुवि गोपवध्वो

गोविन्द श्रेव निम्बिलात्मनि रुढभावाः ।

वाञ्छन्ति यद्भवत्सिधो मुनयो वयं य

किं ब्रह्मजन्मभिरनन्तकथारसस्य ॥ १०.४७.५८ ॥

कवेमाः स्त्रियो वनयरीर्व्यभियारदृष्टाः

कृष्णे क्व येष परमात्मनि रुढभावः । ।

नन्वीश्वरोऽनुभजतोऽविदुषोऽपि साक्षात्

श्रेयस्तनोत्यगदराज षोपयुक्तः ॥ १०.४७.५९ ॥

नायं श्रियोऽङ्ग उ नितान्तरतेः प्रसादः

स्वर्योषितां नलिनगन्धरुयां कुतोऽन्याः ।

रासोत्सवेऽस्य भुजङ्गस्युत्पीतकण्ठ

लब्धाशिषां य उदगाद्भ्रजवल्लभीनाम् ॥ १०.४७.६० ॥

आसामलो यरारेणुजुषामलं स्यां
 वृन्दावने किमपि गुल्मलतौषधीनाम् ।
 या द्रुस्यञ्च स्वजनमार्थपथं य छित्वा
 भेजुर्मुकुन्दपदवीं श्रुतिभिर्विमृग्याम् ॥ १०.४७.६१ ॥

या वै श्रियार्थितमजाद्विभिरामकामैर्
 योगेश्वरैरपि यदात्मनि रासगोष्ठ्याम् ।
 कृष्णस्य तद्भगवतः यरारविन्दं
 न्यस्तं स्तनेषु विजडुः परिरभ्य तापम् ॥ १०.४७.६२ ॥

वन्दे नन्दप्रजस्त्रीणां पादरेणुमभीक्ष्णशः ।
 यासां लरिकथोद्गीतं पुनाति भुवनत्रयम् ॥ १०.४७.६३ ॥

श्रीशुक उवाच ।

अथ गोपीरनुज्ञाप्य यशोदां नन्दमेव य ।
 गोपानामन्य दशार्द्धां यास्यन्नारुरुडे रथम् ॥ १०.४७.६४ ॥

तं निर्गतं समासाद्य नानोपायनपाशयः ।
 नन्दाद्योऽनुरागोऽप्रावोयन्नश्रुलोचनाः ॥ १०.४७.६५ ॥

मनसो वृत्तयो नः स्युः कृष्ण पादाम्बुजाश्रयाः ।
 वायोऽभिधायिनीर्नाम्नां कायस्तत्प्रह्लादादिषु ॥ १०.४७.६६ ॥

कर्मभिर्भाम्यमाणां यत्र क्वापीश्वरेच्छया ।
 मङ्गलायरितैर्दानै रतिर्नः कृष्ण शश्वरे ॥ १०.४७.६७ ॥

शेवं सभाजितो गोपैः कृष्णामकृत्या नराधिप ।
 उद्धवः पुनरागच्छन्मथुरां कृष्णपालिताम् ॥ १०.४७.६८ ॥

कृष्णाय प्रणिपत्यालु भक्त्युद्रेकं प्रजौकसाम् ।
 वसुदेवाय रामाय राज्ञे योपायनान्यदात् ॥ १०.४७.६९ ॥

॥ एतं श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमलंस्यां संखितायां दशमस्कन्धे
 पूर्वार्धे उद्धवप्रतियाने समयत्वारिशोऽध्यायान्तर्गतं भ्रमरगीतं
 समाप्तम् ॥ १०.४७ ॥

Bhagavatam skandha 10 adhyAya 47

——
Bhramaragita from Shrimadbhagavatam
pdf was typeset on September 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

